

EUROPA - MIT EUROPA

- Hvordan grådigheden og krisen kan vendes til ny fremgang

Titel

EUROPA - MIT EUROPA

- Hvordan grådigheden og krisen kan
vendes til ny fremgang

Kan bestilles hos

poul@nyrup.dk

www.nyrup.dk

OM HVORDAN DET HELE STARTEDE

De velfærdsstater, vi byggede op i Danmark, Skandinavien og i Europa gennem 1900-tallet, kom ikke af sig selv. Fordi det ikke kunne være anderledes. Det kunne det godt. Velfærdsstaterne kom, fordi vi ville det: folkene, socialdemokraterne, fagbevægelsen og andre progressive kræfter.

Velfærdsstaterne kom, fordi vi stod sammen i hvert enkelt land og dannede flertal, der holdt fast og holdt retning. Vi byggede på fælles værdier og en fælles idé: Vi er født lige. Hvert enkelt menneske tæller og har grundlæggende rettigheder og pligter. Derfor byggede vi velfærdssamfundet!

Velfærdssamfundet blev skabt bid for bid gennem hårdt arbejde og et meget stærkt sammenhold blandt et flertal af borgere.

Vi viste i praksis, at en god offentlig sektor og stærk konkurrenceevne ikke er modsætninger men hinandens forudsætninger. Og det holder stadig: Danmark og Skandinavien velfærdssamfund er gang på gang blandt verdens fem mest konkurrencedygtige.

Nej til markedssamfund – ja til social markedsøkonomi

Vi byggede velfærdsstaten på fornuftig lovgivning, der kunne indramme finansmarked og markedsøkonomi og dermed undgå massiv arbejdsløshed og udstødning af mennesker.

Når arbejdsløsheden steg på grund af chok udefra, satte vi gang i hjulene gennem offentlige investeringer. En fornuftig skattepolitik sikrede retfærdighed i velfærdssamfundets finansiering.

Vi sagde nej til markedssamfund og ja til den sociale markedsøkonomi. En økonomi, der satte mennesker først. Derfor blev finansmarkedet også reguleret - dengang det meste foregik inden for hvert enkelt lands rammer.

Frihandel blev sikret gennem nye internationale aftaler.

Det var et gennembrud for velstand - især i den rige verden. Det var en stor fordel for eksportlande som Danmark, Skandinavien - ja hele Europa. Globaliseringen har givet Danmark og hele Europa en enorm økonomisk vækst, fordi vi har kunnet sælge vores varer og service gennem frihandel over hele verden. Velstanden steg, og velfærdssamfundet fik fremgang, flere kom i arbejde. Asien, Kina og Indien kom også med - men de fattigste ulande sakkede agterud. Og arbejdere blev mange steder udnyttet og underbetalt.

Men globaliseringen for vild.

I kølvandet fulgte også en finanskapitalisme og en markedsøkonomi, der blev grænseoverskridende og hæmningsløs. Grådigheden slog igennem.

Velfærdsstatens fornuftige og succesrige regulering af markedskræfterne fulgte ikke med. I nationalstaterne blev finansreglerne **afreguleret**. De blev aldrig erstattet af nye, grænseoverskridende europæiske og globale regler, der kunne sikre denne planet Jorden en ny og ligeså stabil periode som dengang, det meste foregik inden for landets grænser.

Den globale finanskapitalisme og markedsøkonomi har forandret planeten og skabt NY ULIGHED, USTABILITET OG MANGLENDE BÆREDYGTIGHED mellem folk i de enkelte lande, mellem landene og regionerne i verden:

- Uligheden er stigende - i indkomster og muligheder. Både mellem befolkningsgrupper inden for landene og mellem den 3. verden og de rige vestlige samfund. Skattelyene blomstrer - og de enorme finansspekulanter ligeså - i hvert fald indtil for nylig. Vi er stadig langt fra FN's årtusindemål.
- Ustabiliteten er stadig høj. EU og verden har endnu ikke formået at få skabt fred. Det gælder

især i Mellemøsten. Der er stadig undertrykkelse, ustabilitet, social og økonomisk fattigdom i store dele af verden.

- Mangel på bæredygtighed fordi det endnu ikke er lykkedes at etablere en global bindende klimaaftale og en ny grøn vækstvej for planeten.

Pointen er, at det hele hænger sammen, og at vi ikke kan få en fremtid i vores eget land, medmindre vi sikrer en fremtid for alle verdens lande. I det arbejde må Europa indtage en helt afgørende plads.

DEN STORE FORANDRING: FINANSKAPITALISMEN, UMÆTTELIG GRÅDIGHED OG KAPITALFONDE

Gennem 30 år har finanskapitalismen udviklet sig. Og i de første år har finansmarkedet stort set ageret fornuftigt og finansieret mange og omfattende investeringer. Men der har også været mange flere kriser undervejs. Omtrent hvert femte år har vi haft finansbobler fremkaldt af overdreven grådighed, gældsætning og spekulation uden basis i de reelle værdier. Kriserne blev større, og gældfinansieret spekulation voksede og voksede.

Vi sagde det, længe før krisen brød ud. Den gældsætning, som kapitalfonde og investeringsbanker bruger så uhæmmet for at maksimere kortsigtet afkast, den kan simpelthen ikke fortsætte. Den gældsboble vil bryde. Det svækker solidariteten i vores samfund.

Kapitalfonde har gennem de seneste 10 - 15 år haft gyldne tider. I 2006 tjente de fem rigeste kapitalfondsdirektører i USA i gennemsnit 22.000 gange en amerikansk industriarbejders årsløn. Så slemt er det ikke i Danmark og Europa, men udviklingen har været godt på vej i den retning. Se blot på danske kapitalfondes og bankdirektørers løn inkl. bonus og aktieoptioner mv.

Vi når let et gennemsnit på 200 gange en dansk lønmodtagers årsløn.

Jeg er ikke modstander af, at folk tjener penge – de må også gerne tjene mange penge - men jeg har nu altid ment, at der skal være et rimeligt forhold mellem den indsats, man gør og det, man får. Når det så - som for kapitalfonde og banker - gælder andre folks penge, er der grund til at være særlig opmærksom på, om tingene foregår åbent, med ansvar og i fælles interesse.

Kapitalfondene er mellemmand, der lever af andre folks penge og især pensionskassernes. De køber veletablerede virksomheder, trækker flest mulige penge ud og sælger virksomheden videre typisk efter tre-fem år. Det er et problem.

Det gør kapitalfondene:

- I 2006 og 2007 købte kapitalfonde virksomheder op for et større beløb end samtlige de virksom-

heder, der blev introduceret på alle fondsbørser i hele verden.

- Fondene sætter virksomhederne i enorm gæld for at trække så mange penge ud som muligt.
- De investerer kortsigtet - ikke langsigtet. Grøn teknologi bliver holdt tilbage, fordi det tager tid, inden afkastet melder sig. Det betyder, at investeringer i ny teknologi og efteruddannelse af medarbejdere bliver groft undervurderet.
- De opmagasinerer store formuer i skattely uden for Europa.
- De udgør en trussel for vore velfærdssamfund, fordi de udhuler finansieringsgrundlaget og beskæftigelsen.

- De skaber ustabilitet på finansmarkederne. For uden reguleringer af adfærden kan man ikke vide, hvornår en ny finansboble brister.

Grådigheden har svækket virksomhederne, og fyringer af dygtige medarbejdere er ofte resultatet. I yderste konsekvens kan en lønmodtager, som er medlem af en pensionskasse, risikere at være med til at finansiere sin egen fyring.

Hverken grådighed eller finanskapitalisme regulerer sig selv. Det er tværtimod en risikabel, destruktiv cocktail, hvis den blot fortsætter med at leve sit eget liv. Der må handling og regulering til. Ingen anfægter jo det fornuftige i at regulere biltrafikken. Tænk på konsekvenserne, hvis vi ikke gjorde det!

DA BOBLEN BRAST - BARE IKKE SOM DE ANDRE GANGE

20 - 25 procent i afkast fra kapitalfonde og investeringsbanker kan sagtens lokke en ivrig pensionskassedirektør. Men det holder bare ikke ret længe. Problemet er, at disse høje afkast er finansieret gennem gældsætning og gældsætning af gode virksomheder. Enhver burde kunne se, at det ikke kan blive ved. I 2006 stod jeg i spidsen for en omfattende rapport om kapitalfonde til den socialdemokratiske gruppe i Europaparlamentet. Vi sagde det højt og tydeligt for tre år siden. Det kan ikke blive ved. Den kritiske rapport påpegede allerede dengang en række af de problemer, vi står med nu.

25 procent i årligt afkast fra pengespekulation i et samfund, hvor den reelle produktion "kun" vokser to-fire procent. Det holder simpelthen ikke.

I rapporten til gruppen i Europa-Parlamentet påpeger vi, at der har været finansbobler før, som brast cirka hvert femte år. Men denne gang advarede vi i rapporten om, at noget meget større var under opsejling.

Vi sagde det: Finansmarkeder er ude af trit med den virkelige verden

Det kunne ganske enkelt ikke holde. Vi forudså ikke detaljerne og tidspunktet. Men vi så retningen og problemerne, og vi foreslog konkret regulering i 2006-rapporten til den socialdemokratiske gruppe i Europaparlamentet. Den virkelighed, vi forholdt os til, var en verden, hvor:

- 132 finanscentre i Wall Street og London City kontrollerer over halvdelen af verdens finansmarked.
- En verden, hvor prisstigninger på huse, virksomheder og al fast ejendom bare fortsatte med at stige 15-20 procent om året. En stigning helt ude af trit med den virkelige, reelle produktion.
- En kapitalfondsdirektør på forsiden af Financial Times erklærer, at han da forresten betaler mindre i skat end sin rengøringsdame.
- Kapitalfondene har gældsat deres virksomheder så massivt, at de nu trues af konkurs.
- Spekulationspapirer, de såkaldte "credit default swaps" og "kreditderivater," var, da finansbob-

len brast, vokset til en størrelse på tre gange jordens bruttonationalprodukt.

- Kapitalfonde, hedgefonde og investeringsbanker var i realiteten i samme båd, og alle bidrog til en finansboble, vi aldrig har set før.

Det skulle bryde sammen

Som storspekulanten på Wall Street sagde det: "Så lang tid, dansen var i gang, måtte vi alle danse med." Det skulle bryde sammen, og det gjorde det i 2007.

Den største krise siden depressionen i 1929

Nu kender vi resultatet. Den finansboble, der brast og væltede verden i 2007, er langt større og mere total end alle andre tidligere bobler. Som det ser ud nu, står vi i den største krise siden den store depression i 1929, fordi:

- Det er den globale finanskapitalismes sammenbrud, der omfatter hele planeten.
- Det er en altomfattende krise, der er slået totalt igennem i alle dele af samfundet.
- Fordi lønmodtagerne og de fattige folk - som ingen andel har i finanskrisen - nu risikerer at måtte bære alle byrderne. Det kan ramme en hel generation af unge mennesker og svække vores samfund i mange år.

Det, der her er sket, er det definitive sammenbrud af idéen om den ufejlbarlige markedsøkonomi, der bygger på fuld gennemsigtighed og perfekt konkurrence. Det er sammenbruddet af idéen om, at markedet selv er i stand til at rette på egne fejl og genoprette balancen og dermed ny fremgang. Den idé og den tid er definitivt forbi.

KRISEN RAMMER USKYLDIGE LØNMODTAGERE

Milliardærer taber formuer, og hundredvis af spekulanter går konkurs. Jeg må sige, at jeg græder tørre tårer på deres vegne: De var selv ude om det gennem de massive risici, de tog og den enorme gældsætning, de har påført virksomheder verden over.

Det værste er, at alle de, som ikke har spekuleret, som ikke er grebet af grådighed, men blot har udført deres daglige arbejde samvittighedsfuldt og effektivt. Det er dem, der risikerer at måtte betale prisen for finanskapitalismens fejl.

Det værste og mest utilgivelige er de millioner af uskyldige mennesker, der er blevet ramt af krisen:

- Lønmodtagerne har tabt mange penge gennem pensionskasser og anden opsparing. Det er dybt urimeligt og helt uretfærdigt.
- Massearbejdsløshed er igen kommet til Danmark, Europa og verden. Arbejdsløsheden

stiger nu dramatisk overalt - beskæftigelsen er i frit fald i Europa.

Denne her krise skyldes ikke lønmodtagerne

Den skyldes ikke, at lønmodtagerne ikke har været produktive nok, at de har krævet for meget i løn, at velfærdsstaten er vokset for meget.

Den skyldes heller ikke, at virksomhederne ikke har været dygtige nok. Eller at de fattige folk i ulandene ikke har arbejdet hårdt nok.

Den skyldes, at finanskapitalismen i al for lang tid har været bestemmende over den reelle økonomi.

OG NU HAR KRISEN BIDT SIG FAST

Konsekvenserne af krisen er massive fald i produktion og beskæftigelse over hele verden.

I Europa er beskæftigelsen i frit fald, og massearbejdsløsheden truer med at nå op på 27 millioner mennesker, hvis vi ikke gør mere for at modvirke krisen. Det er en stigning på 10 millioner på blot to år fra 2008 til 2009/10.

I Danmark har arbejdsløsheden også bidt sig fast. Fordi Danmark gennem de seneste syv år har manglet rettidig omhu og soldet den sunde økonomi op. Fordi Danmark ikke har forberedt sig på krisen.

Vi kunne have imødegået den for længst gennem omfattende offentlige og private investeringer – i

stedet stiger ledigheden. Fogh-regeringen vendte det blinde øje til og lod Danmark styre durk ind i krisen ved at lade det forbrugsstyrede opsving vælte fremad, uden at regeringen forsøgte at bremse hastigheden i tide.

Resultatet er, at vi nu får massearbejdsløshed igen i Danmark på 180.000 - 200.000 i 2009-2010. Det er næsten som dengang, hvor den socialdemokratiske regering startede på at rette op i 1993 efter en borgerlig regering.

At det er gået sådan er ingen naturlov. Det kunne godt være anderledes.

VEJEN FREM KRÆVER EN NY RETNING

Europa må tage initiativet.

Krisen er ingen naturlov. Den er skabt af grådighed, pengemagt, finanskapitalisme – men denne krise kan vendes til en ny fremgang, hvis vi vil.

Socialdemokraterne i Europa-Parlamentet har sagt det længe. Men Kommissionen har udvist stor svaghed og mangel på kriseledelse. Hvert lands regering har - uden at skele til naboen - igangsat sin egen større eller mindre redningsplan.

Vi socialdemokrater har fremlagt en omfattende plan, der kan sætte gang i hjulene igen med en ny større krisepakke. Indtil landene går sammen om en omfattende kriseplan, mister vi den store ekstra fordel, vi kan få ved at samarbejde effektivt om tingene i Europa.

Det dummeste og værst tænkelige, de enkelte lande kan gøre nu, er at lukke af for omverdenen i et forgæves forsøg på at beskytte sig selv og sin egen økonomi. Det kunne vi engang, men den opskrift duer ganske enkelt ikke længere.

Derfor er det på høje tid, at Europa går i gang, og vi har en plan! Vi har en ny retning for Europa. Mit store ønske er, at vi kan holde sammen herom. Efter Berlinmurens fald må der under ingen omstændigheder opstå en ny økonomisk mur i Europa: mellem de fattige i det hårdt ramte Østeuropa og det rigere Vesteuropa.

SÅDAN KAN DET GØRES

Fem millioner jobs på fire år.

Tænk engang hvis:

- landene i EU investerer ekstra to procent af deres BNP i to år fra 2009-2011.
- vi gør det klogt. Det vil sige investerer i skoler, ældrepleje, daginstitutioner og uddannelsessteder.
- vi investerer i grøn vækst, vindkraft, solenergi-anlæg, isolering, energieffektivitet og klimapolitikken.
- vi gør det samtidig og koordineret i EU.
- vi gør det solidarisk gennem en finansieringsordning herunder Europaobligationer, som kan sikre, at de fattigste og mest udsatte medlemslande også kan komme i gang med at investere i nye jobs.

SÅ FÅR ALLE LANDE EN EKSTRA FORDEL,
FORDI VI LØFTER HINANDEN OP.

Langt mere end hvis vi blot prøver lidt tilfældigt hver

for sig. Det handler om at bruge vores økonomiske afhængighed til at trække hinanden op i samlet flok. Husk på, vi eksporterer en tredjedel af alt det, vi producerer, til hinanden inden for EU.

HVIS VI GÅR DENNE VEJ, så kan vi skabe fem millioner ekstra nye jobs inden for fire år og fortsætte fremgangen med op til 10 millioner jobs efter kun otte år. Det kan i første omgang betyde op til 50 - 60.000 nye job ekstra i Danmark, hvis vi vel at mærke også er med på Europa-holdet gennem en offensiv investeringspolitik. Og samtidig bliver DE OFFENTLIGE FINANSER BEDRE, end hvis vi bare lader stå til. Sådan er det jo: Massearbejdsløshed giver store udgifter til arbejdsløshedsdagpenge, socialpolitik og store tab i skatteindtægter. Hvorimod aktiv investeringspolitik i job skaber ekstra skatteindtægter for dem, der kommer i arbejde og lavere udgifter til dagpenge. Det bliver de kommende års vigtigste dagsorden.

HURTIGT I GANG - SYV PUNKTER

Her er de syv vigtigste punkter, der skal tages fat på i Europa:

Det haster, og der er gevinster til alle lande, hvis vi samles om denne linje:

- En ny plan, der kan sætte gang i hjulene og skabe fem millioner nye job i første omgang.
- En ny BESKÆFTIGELSESPAGT, som kan sikre flest mulige af vore eksisterende job. Stærkere europæisk solidaritet i finansieringen af en ny, grøn fremgang.
- En altomfattende regulering af finansmarkedet inkl. kapitalfonde. Og en ny stærk politik for lukning af skattely.
- Et stærkere lønmodtagernes Europa, der kan styrke rettighederne over markedet og beskytte mod underbetaling og social dumping.
- Et grønnere Europa, hvor vi er i front med krav om en global klimaaf tale og flere grønne jobs
- Et charter for ligebehandling.
- En reform af EU's fonde, der kan styrke unges ret til ekstra uddannelse i udland og medfinansiere store infrastrukturprojekter.

TID TIL AT REDDE DENNE PLANET

Finanskrisen er verdens i øjeblikkets udfordring nr. 1, men den allerstørste udfordring i de kommende år er KLIMAFORANDRINGERNE.

Vores eneste håb for at undgå en øko-katastrofe, der vil ramme vores børnebørn med fuld styrke, er at igangsætte en ny retning. En ny retning for en grøn økonomi, der vil kræve enorme investeringer.

Samtidig ved vi, at Europa her og nu har brug for enorme investeringer, der kan hjælpe os ud af den store recession. Vi er blandt de førende i verden på netop det grønne område især inden for vedvarende energi og øko-teknologi.

Bærer vi os klogt ad, kan vi i virkeligheden det hele i Europa gøre os gældende inden for al grøn teknologi og vækst i Europa. Der er millioner af jobs at hente gennem bedre isolering af huse, bedre energieffektivitet, vedvarende energikilder

inkl. vindmøller og solenergi. Nye øko-biler osv. Tænk blot, hvis det stor europaprojekt om etablering af havmølleparker langs hele den europæiske kystlinje fra Nord til Syd - tænk blot hvis det projekt bliver realiseret. Det vil være bindeleddet til at gøre Europa til det område, der er helt uafhængig af kul og olie. Og tænk, hvor mange nye grønne jobs vi kan skabe.

DERFOR ER SOCIALDEMOKRATERNES PROGRAM FOR 10 MILLIONER NYE JOB GENNEM GRØN VÆKST den holdbare nye vej for EUROPA.

STÅ SKULDER VED SKULDER IGEN

- denne gang over grænserne.

Vi har prøvet det før, og vi ved det godt. Når opgaver, der skal løftes, er så store, at det overstiger egne kræfter, så må vi stå sammen. Det skal vi gøre igen, men denne gang over grænserne i EU og globalt.

Europa må samle kræfterne og stemmen og fremlægge et samlet initiativ i G20-kredsen: det nye forum for verdens ledende lande.

I Globalt Progressivt Forum, Bruxelles 2009 - med folk fra progressive organisationer og partier fra hele verden - har vi sagt det klart og tydeligt: Det er tid for en ny global aftale.

Og Europa må sammen med USA være i forreste række. Ingen kan gøre det alene. Kun samlet kan

vi gøre en forskel. Gennemførelsen af en ny global aftale, som skal give en stærkere stemme til udviklingslande og de nye økonomier, som skal involvere alle vores samfund og skabe en ny balance inden for de fire områder: finanskapitalismen, handelen, miljøet og arbejdet. En sådan ny global aftale kan kun opnås med nye stærke globale institutioner, inklusive Den Internationale Valutafond, Verdensbanken og FN.

Europa og vi skal være den nye "hvordan-generati-on". Det vil sige en generation af nye progressive kræfter, der ikke bare taler, men også viser hvordan vi kan omsætte vores positive målsætninger i positive forandringer.

VELFÆRDSSAMFUNDET STÅR OVER FOR SIN RENÆSSANCE

- og økonomerne skal på skolebænken igen.

For to år siden var der intet offentligt tilsyn med noget som helst på det såkaldte "frie" kapitalmarked. Der var derimod et konstant krav fra de magtfulde kræfter på finansmarkedet om at ændre på velfærdsstaten og skære ned. Ifølge finanskapitalismen blev velfærdssamfundet for dyrt, for ufleksibelt, uden dynamik og konkurrencekraft. Nu erkender de fleste, at velfærdssamfundets offentlige sektor faktisk har taget toppen af den totale nedtur.

Socialpolitikken og arbejdsmarkedspolitikken har sikret folk mod totalt tab af økonomi. En ny tid for velfærdssamfundets grundlæggende idé er på vej - også i USA. Aldrig har vi haft mere brug en velfungerende velfærdsstat.

Og de gammeldags økonomer med deres blinde tro på, at markedet klarer alt, må tilbage på skolebænken. Heldigvis er ikke alle økonomer sådan tænkende - men de seneste 30 års neoliberale idéer har nu definitivt lidt nederlag, og en ny tid er på vej. Uden stærk regulering og offentligt tilsyn er de finansielle markeder grundlæggende ustabile.

Uden den menneskelige velfærdsstat bliver vi splittet, alt for mange bliver koblet af, uligheden stiger - og vi svigter vore værdier og vores børnebørns fremtid.

Regeringer må være de ultimative garanter for sunde, offentlige finanser og høj beskæftigelse.

LAD OS VENDE KRISEN TIL NY FREMGANG

- Europa og USA kan gøre det igen.

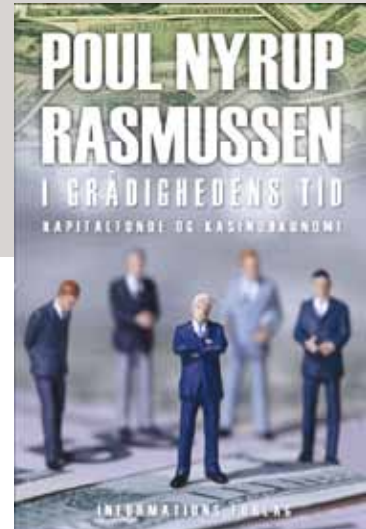
Gennem et intenst samarbejde med USA's demokrater i de senere år, er det lykkedes os at opbygge en fælles forståelse for, at der skal skabes en ny global regulering af finanskapitalen. Jeg arbejder tæt sammen med progressive politikere i USA for at få omsat alt dette til praksis.

Ulandene og de nye økonomier i Indien og Kina har længe vidst det: at denne planet trænger til demokratisk regulering og stærkere internationale organisationer.

Vores vision er, at den europæiske og amerikanske vej frem mod bedre regulering og stabilitet vil nærme sig hinanden - og sammen med de nye

økonomier danne grundstammen i en NY PROGRESSIV POLITIK FOR PLANETEN.

Det er i sandhed en værdig opgave – også for Europa.

I GRÅDIGHEDENS TID

Kapitalfonde og kasinoøkonomi

Kapitalfonde foretager lånefinansierede opkøb for svimlende summer. Det, der handles med, er job, arbejdspladser og virksomheder. Kapitalfondene har indtil nu været uregulerede pengeforvaltere, som det er på tide at stille krav til. Og vi er i vores fulde ret - de handler jo også med dine og mine pensionspenge.

Via forskellige rapporter i Europa-Parlamentet har jeg sammen med den socialdemokratiske gruppe kæmpet for at skabe mere åbenhed omkring fondenes arbejde og deres pengetransaktioner.

I bogen "I grådighedens tid: kapitalfonde og kasinoøkonomi" går vi bagom kapitalfondenes forretningsmetoder og sætter spot på, hvorfor vi skal frem til, at det er den reale økonomi, der skal styre og ikke fondenes finansielle økonomi.

Den nuværende krise har vist, hvor galt det kan gå, og hvor stort behovet er for at forsvare en europæisk model, hvor det er velfærdssamfundets værdier, der skal være pejlemærker for fremtidens samfund.

GRÅDIGHED OG GÆLDSÆTNING

Verden står lige nu i den hidtil største finanskrisen siden den store depression i 1929. Grådighed og gældsætning har været nogle af hovedårsagerne til det økonomiske sammenbrud, vi nu oplever. De seneste ti år har vi set, hvor meget ned ad bakke det kan gå, når vi lader økonomien og finansfolk få frie tøjler.

Tidligere statsminister og medlem af Europa-Parlamentet Poul Nyrup Rasmussen giver her sit bud på, hvorfor det kunne gå så galt. Han fortæller også om, hvordan krisen kan bruges til at realisere en langsigtet plan, der vil få Europa på fode igen og dermed også bidrage positivt til resten af verdens udvikling i en bedre retning.

Planen tager højde for, at det er velfærdssamfundets værdier, der er langtidsholdbare, og som vi bør satse på at udvikle. Mennesker før penge.

Poul Nyrup Rasmussen,
formand for De Europæiske Socialdemokrater

Mail: poul@nyrup.dk
Tlf: +45 41 83 49 93
www.nyrup.dk